

Iskolát nyit Zebulonka,
fent az erdei vadonba'.
Csakhogy ez nyári iskola,
s ki nem ér időben oda,

Jövőben kezdi előlről.
Itt már nincs tanítás ősztől.

Megy a csiga, szaporázza, ő is iskolába járna.
De amire odaérne, a tanévnek régen vége.
Legalább annyit megtanul, jövőben hamarább indul.

A nyuszik vígan ugrálnak, örülnek az iskolának
Nem marad már egy sem buta, jó ám a nyári iskola.

Döcög süni, még nem tudja, betűvetés lesz a gondja.
Nincs füzete, ceruzája, fut utána a mamája.

Mókus a fáról figyel, vajon lesz-e hely itt neki?
Hogyne lenne, hogyne lenne, csak másszon már le őkelme.

Vörösbegy is ötöl-hatol: jó lesz-e neki, ha tanul?
Ha megpróbálom, kiderül - mondja, - azzal tovarepül.

Róka kérdi, a ravaszdi, minek iskolába járni?
Ez nem nekem való dolog. Azzal gyorsan elsompolyog.

A bagoly is fontolgatja, van-e még mit tanulhatna?
Bólogat is hozzá vadul: "A jó pap is holtig tanul"!

Béka úrfi hallgat, lesi, majd rájön: nem való neki.
El is ugrik azon nyomban, egyenest a tóba pottyán.

A vaddisznó rőfög, csámcsog, reám biztos nem találtok
Engem aztán be nem csaptok, iskolába be nem csaltok.
Tanultam már én eleget, inkább most makkozni megyek.

A kis bocok bátran lépnek, Zebulontól mitsem félnek.
Tudják a nagy titkot régtől: rokonok ők szegről-végről.

Őzike megy utoljára, tátva is marad a szája.
Ilyet ő még sosem látott: erdőszélen kisdíákot.

De beáll szépen a sorba, virágokat köt csokorba.
Zebulonnak köti, szedi, végül odaadja neki.

*Az állatkák tanulgatnak, okosodnak, vigadoznak.
Ám gyorsan fordul az idő, hideg őszi szelek fújnak.*

Oszlani kezd a kis csapat, már csak Zebulonka marad.

Kék virágom, szép virágom, ködök ringanak a tájon.

Haza készül Zebulonka:

TALÁLKOZUNK
JÖVŐ NYÁRON !

BAGOLY BARNÁRÓL BÚS PANASZA

Mesélek nektek Bagoly Barnáról,
ki zordan tekint le rám egy ágról.

Tekintetében örök titkokat hordoz,
nem illik ő már ehhez a korhoz,
inkább visszavonulna egy mesébe,
hol a tudásnak még van értéke.

Mert sokat tud ő, az nem kétséges,
s mert manapság minden lehetséges,
arra kér engem, varázsoljam vissza
egy olyan korba, hol minden tiszta,

s az erdő lakói tanácsát kérik,
és minden szavát igaznak vélik.

Annyit feleltem neki csendben,
hogy amit kér tőlem, az lehetetlen.
Én nem ígérek hatra-vakra,

de amíg él bennem a lélek,
bölcs-bús tekintetét el nem felejttem
s a kívánságát majd versbe rejtem.

És hiszem, hogy ez nem lesz hiába, járnak még majd a bagoly-iskolába
az erdő lakói, -mindenki meglátja.

Újraélednek egy nyári mesében, s bagoly-tanító szavát hallgatják
fegyelmezetten, úgy, mint régen

BUTA FERKÓ, BUTA KALANDJA

Buta Ferkó egy nap megharagudott,
kapta magát és otthonról elfutott.
Addig ment, míg rátalált a cirkuszra,
- ez lesz ám mulatság - gondolta a buta.

Nem dobta ki senki, és ő beköltözött, s estére már bohócruhába öltözött.
Hanem igen nagy volt neki a nadrág,
csetlett-botlott vele, nevették, kacagták.

Oly kicsinek érezte magát benne,
hogy hangosan sírni lett volna kedve.
Sírni nem lehetett, s nem volt mit tenni,
- értette már, mit jelent bohócnak lenni.

Balra hajlongott, jobbra mosolygott,
miközben a lelke, kicsi szíve sajgott.
Alig várta, hogy a zene elhallgasson,
s úgy, ahogy ide jött, most hazafuthasson,

fejét belehajtsa az anyu ölébe,
betehesse kezét puha tenyerébe,
s elmondhassa néki, mennyire szereti,
ily bánatot többé sosem okoz neki.

Megtanult itt Ferkó valami fontosat,
kis fejében megfogamzott e gondolat:
Ezután legyőzöm mindig haragomat,
többé nem hagyom el bután otthonomat.

Anyukámat soha így meg nem ijesztem,
s híven be is tartom ezt az ígéretem.
Ilyen fogadalmat tett Ferkó magának,
s nem nevezte többé őt senki butának.

Nyomdai munkálatok: CROMATIC TIPO nyomda, Marosvásárhely, 2022.